

jệc dễ nhất trên đời này là việc gì bạn có biết không? Đó

là NÓI những không LÀM gì cả! Đây là việc dễ vô cùng, chẳng cần phải học ở trường lớp nào mà vẫn...ra trường hạng ưu. Còn NÓI rồi sau đó LÀM thì mới là khó...tốt nghiệp!

- Con cái nói với cha mẹ: "Con thương ba má lắm!" thì quá dễ, nhưng chứng minh tình yêu đó bằng việc làm như nấu cho các ngài bát cháo, sắc cho chén thuốc, đưa các ngài đi bác sĩ, đi nhà thương, chăm sóc cho các ngài trên giường bệnh, phải thay tã, phải tắm rửa, phải nâng lên vực xuống... với tấm lòng yêu mến và biết ơn thì không dễ!
- Vợ chồng nói với nhau: "I love you honey!" thì dễ vô cùng. Nhưng để biểu lộ tình yêu ấy ra bằng những việc làm cụ thể, ví dụ như kiên nhẫn với nhau, tha thứ cho nhau, nói năng nhỏ nhẹ lịch sự với nhau, phụ giúp nhau trong việc dạy dỗ con cái, nấu ăn, giặt giũ, cắt cỏ, dọn dẹp nhà cửa, chung thủy với nhau khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi bệnh hoạn cũng như lúc mạnh khỏe...thì khó vô cùng!
- Giáo dân nói với cha xứ: "Tội nghiệp cha quá, bao nhiều công việc mục vụ lại còn gánh thêm cái nợ cả chục triệu, rồi tiền điện, tiền nước, tiền gas, tiền bảo trì cơ sở vật chất ..." thì dễ như trở bàn tay! Nhưng LÀM một vài việc cụ thể để gánh nặng của cha xứ được nhẹ đi, ví dụ như đến nhà thờ cắt cỏ, lau chùi nhà vệ sinh, hút bụi, sửa chữa, và đóng góp tài chánh kha khá một chút...thì khó quá!

Bạn thân mến, cái việc NÓI nhưng KHÔNG LÀM là việc dễ dàng! Ai cũng làm được. LÀM một vài việc cụ thể để biểu lộ tình yêu thương ấy ra với nhau mới là việc KHÓ! Vì vậy cho nên thánh Gioan mới khuyên chúng mình rằng: "Các con đừng yêu thương bằng đầu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương cách chân thật và bằng việc làm (1 Ga 3:18).

Thánh Gioan khẳng định, chỉ khi nào yêu thương [tha nhân] cách chân thật và bằng việc làm, thì lúc đó chúng ta mới đứng về phía sự thật, và chúng ta sẽ được an lòng trước mặt Thiên Chúa. Còn nếu chúng mình yêu bằng đầu môi chót lưỡi mà thôi, chẳng làm việc gì cụ thể để biểu lộ tình yêu của mình ra cả, thì tình yêu đó là tình yêu nửa vời, là một tình yêu không trọn vẹn, nếu không muốn nói là một tình yêu giả dối!

Qua lời khuyên dạy của Thánh Gioan trong bài đọc hai của Chúa Nhật hôm nay, chúng mình hãy cầu nguyện cho nhau, để bạn và tôi luôn biểu lộ tình yêu thương ông bà, cha mẹ, giáo xứ, giáo hội *một cách chân thật và bằng [những] việc làm* thật cụ thể. Tôi xin đề nghị:

1. Nếu ở gần với cha mẹ, mỗi tuần ít là một lần (chứ không phải một năm ít là một lần đâu nhá!) hãy đến thăm hỏi,

chăm sóc, giặt giũ, nấu nướng, dọn dẹp nhà cửa, hút bụi, lau nhà, cắt cỏ, tỉa cây, và nấu nướng dùng chung bữa với ông bà, với cha mẹ. Nhớ đưa các ngài đến tham dự thánh lễ để phần linh hồn của các ngài được no thỏa! Những dịp mừng Sinh Nhật, Mother's Day, Father's Day, Thanksgiving, Giáng Sinh, tết nguyên đán...bạn hãy biếu, hãy tặng cho các ngài chút quà, hiện kim hay hiện vật tuỳ ý, nhưng tốt hơn hết là hiện kim, để các ngài tuỳ nghi sử dụng, tôi cam đoan các ngài sẽ vui lắm đấy!

- 2. Trong gia đình, vợ chồng hãy quan tâm, giúp đỡ cho nhau. Việc nấu ăn, rửa rau, rửa chén, đổ rác, lau sàn nhà, giúp con cái học hành, giặt quần áo, cắt cỏ, hút bụi...là việc chung của hai vợ chồng, chứ không phải là đặc quyền của ai cả. Vợ chồng hãy yêu thương nhau, và hãy yêu thương con cái cách chân thật bằng cách dành thời gian nhiều hon với gia đình, sống tiết kiệm, không phung phí tiền bạc, không đi casino cờ bạc, rượu chè say xỉn, hút sách, xì ke ma túy...
- 3. Là giáo dân, bạn hãy yêu thương [giáo xứ hay cộng đoàn của bạn một] cách chân thật và bằng [những] việc làm cụ thể. Ví dụ như tham gia Ban An Ninh, dạy Giáo Lý & Việt Ngữ, tham gia Ban Giám Thị, Hội Phụ Huynh Học Sinh, làm vệ sinh nhà thờ, trường học, hút bụi, tu sửa, tưới cây, lau chùi cửa kiếng, đổ rác... Và đóng góp tiền bạc một cách quảng đại và rộng rãi để giáo xứ, để cộng đoàn có phương tiện để trả tiền điện, nước, rác, gas, bảo hiểm, bảo trì, sửa chữa... Hãy làm theo lời dạy của ông Tobit: "Tuỳ con có bao nhiều, hãy cho bấy nhiều; có nhiều thì cho nhiều, có ít thì đừng ngại cho ít" (4:8).

Chúng mình hãy cầu nguyện cho nhau, xin Chúa đừng để ai trong chúng mình rơi vào tình trạng yêu thương người khác bằng đầu môi chót lưỡi, CHỉ NÓI mà KHÔNG LÀM. Nhưng xin Chúa ban ơn giúp sức, để bạn và tôi biết quan tâm tới nhau, và sẽ yêu thương mọi người cách chân thật và bằng những việc làm thật cụ thể & thiết thực!

Xin Chúa Kitô Phục Sinh, Đấng đã thể hiện tình yêu cao cả đó ra bằng chính việc làm, đó là cái chết của Ngài trên Thập Giá, xin Ngài ban ơn giúp sức cho mỗi người chúng ta, để bạn và tôi biết noi gương bắt chước Người, biết yêu thương tha nhân, bắt đầu là những người trong gia đình của mình, sau là những người trong hãng xưởng, trong các hội đoàn, trong giáo xứ và cộng đoàn bằng lời nói và bằng chính những việc làm cụ thể, *chứ không phải phải bằng những lời nói đầu môi chót lưỡi*. Amen!

Yo you know what the easiest task of all is? That is full of big TALK but lacking ACTION! This is such an unchallenging

task; there is no need to go to school and still graduate with distinction/honors. However, if a person TALKS then later put into ACTION, it would be extremely hard ... to graduate!

- It is painless for children to tell their parents: "I love you very much!" But to prove that they love their parents through actions such as prepare for them a bowl of porridge, make them a herbal decoction, take them to the doctor, hospital, care for them when they are sick and bedridden, change their diaper, bathe them, lift them and put them down with such love, devotion and gratitude is not an easy task!
- It is simple for couples to say: "I love you, honey!" However, to express such love, affection to their partners by tangible actions such as, be patient with one another, forgive one another, speak gentle words that produce life, backing each other up as parents when teaching the kids, help with cooking, laundry, mowing grasses, clean the house, remain faithful with one another for richer, for poorer, in sickness and health...is extremely difficult!
- Parishioners tell the pastor: "Poor you, you carry the weight of the parish on your shoulders through the pastoral ministry that you do, yet, you still have to worry about the debt of million dollars, not to mention the electricity, water, gas, and maintenance costs..." articulating is as easy as slipping on the gloves! Yet, DOING certain things to lighten the pastor's burden, for instance, coming to church, mowing the lawns, cleaning bathrooms, vacuuming, repairs and maintenance, and contributing an adequate financial contribution ... is the toughest task to do!

My dear friends, being full of big TALK but lacking ACTION is painless! It is possible and attainable to everyone. However, to DO a few practical things to express our love and concern for one another is DIFFICULT! That is why St. John advised us: "Children, let us love not in word or speech but in deed and truth. (1 Jn 3:18).

St. John affirms, only when we *love [others] in deed and truth*, then we shall know that we belong to the truth and reassure our hearts before God. If we only love in words and with our lips, doing nothing explicitly to express our love, then that kind of love is partial, incomplete, namely false love!

Through the guidance of St. John in the second reading of this Sunday, let us pray for one another so that we may be able to express our love and concern in the most tangible ways to our grandparents, parents, parish, Mother Church *in deed and truth*. I humbly suggest the following:

- 1. If you live close to your parents, at least once a week (not at least once a year, okay!), please take time to visit them, tend to their care, do their laundry, cook for them, clean the house, vacuum the carpet, mopping the floor, mowing, pruning the trees, and take time to dine with your grandparents and parents. Be sure to take them to mass so that their souls can be nourished! On the occasion of their Birthday, Mother's Day, Father's Day, Thanksgiving, Christmas, Lunar New Year...please give them a present, monetary or gifts are optional. Still, best of all is money, so that they can freely spend on things that they like; I guaranteed they would be extremely delighted!
- 2. In a family, couples should be attentive to each other's needs and share the tasks. Such chores as cooking, washing vegetables, cleaning the dishes, taking out the trash, mopping the floor, helping children to learn, do the laundry, mowing the grasses, vacuuming the carpet... is the responsibility of both, it's not anyone's prerogative. Husband and wife should love one another and genuinely love their children by spending more quality time with family, be prudent, penny-wise, do not waste money, do not go to casinos and gambling, do not get drunk, do not use drugs or substance abuse...
- 3. As parishioners, please *love [your parish or community] in* practical *deed and truth.* For instance, participating in church Security Team, teaching Catechism & Vietnamese Language, joining the Supervisory Board, Parents Association, assisting in different tasks such as cleaning the church, school, vacuuming, repairing, watering the plants, cleaning glass doors, taking out the trash...And be generous in your contribution so that the parish/community have the means to pay the bills for electricity, water, garbage service, gas, insurance, maintenance, repairs...Do as Tobit advised: "Give in proportion to what you own. If you have great wealth, give alms out of your abundance; if you have but little, do not be afraid to give alms even of that little" (4:8).

Let us pray for one another so that none of us would fall into an occurrence *loving others in words* and *lips*, ONLY TALK but NO ACTION. But pray that God grants us the strength so that we can be attentive to each other's needs and be practical and sensible in *loving one another in deed and truth!* 

May the Risen Christ, who manifested that great love indeed that is His death on the Cross, may God strengthen us, so that we can imitate him by loving others, starting with members of our families, followed by those in our workplaces, church organizations, parish communities, in words and practical deeds, not *love by words with our lips*. Amen!

